

Hejsek 1

ROČNÍK XXXV září 2019

ČASOPIS ODDÍLU *Upřed*

Pejsek štěká...

Tak se mi zase prázdniny vysmekly z tlapek, je tu další školní rok a s ním i spousta schůzek a výprav. Fandím všem, aby se co nejrychleji v novém prostředí uvelebili.

Haf! Haf! Haf!

Chceš si ještě zavzpomínat na tábor? Koukni se do archivu: *vpr.red/sicilie*

Haf! Haf! Haf!

S novým školním rokem tu máme i příspěvky. Přineste nám, prosím, 600 korun za celý rok nebo 300 korun na první pololetí.

Haf! Haf! Haf!

Jistě jste si všimli, že se nám zas rozrůstá smečka, a to jak dětí, tak vedoucích. Držím všem palce, ať se rychle rozkoukají a pomůžou nám dál dělat z od-

dílu místo, kam se rádi vrátíme. Také smutně vyji na rozloučenou Máje a Vosovi, ale nebojte, určitě se s nimi ještě někdy uvidíme, třeba na výročce nebo jiné oddílové akci.

Haf! Haf! Haf!

Štěkám všechno nejlepší všem, kdo měli o prázdninách narozeniny! Musím říct, že je vás pěkná řádka. Do dalšího roku života se totiž překulili Ester, Emma, Eliáš, Anežka a Barča, Kuban, Štěpi, Matěj, Eliška, Kryštof a Jenda. Všem přeju pevný krok a modré nebe v dalších cestách za dobrodružstvím.

Totéž přeju i všem, které čekají narozeniny v září, tedy Janě, Edovi, Samaře, Aiše, Tee a Aže. Tak ať to pěkně šlape. Haf!

Co budeme dělat my větší?

10. 9.	Oddílová schůzka	(16.30—19.00)
17. 9.	Oddílová schůzka	(16.30—19.00)
21. 9.	Výprava na Vraní skálu	
24. 9.	Oddílová schůzka	(16.30—19.00)

A dále?

4. 10.	Čaj o páté	(16.00—19.00)
5. 10.	50 km a výprava s Malým Vpředem	
26. — 30. 10.	Podzimní výprava	

Termíny výprav v dalších měsících ještě ladíme a vydáme je v říjnovém Pejskovi.

Štěně štěká...

Prázdniny jsou už za námi, ale naštěstí je tu další oddílový rok. Na táboře jsme opustili rodnou Sicílii a vydali se hledat nový život do Ameriky. I přes všechny nástrahy jsme se stali mafiány a vydělali balík peněz za diamanty, které jsme našli. Jste také tak zvědaví, jaká dobrodružství přinese letošní rok?

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Zatím je v Pejskovi seznam akcí na září. V příštím čísle se už objeví kompletní seznam výprav na celý rok, abyste si je mohli zapsat do svých kalendářů a my se mohli potkat na co nejvíce akcích.

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Pejsek štěká všechno nejlepší k narozeninám Didimu a dodatečně Marečkovi!

Co budeme dělat my menší?

5. 9.	První schůzka	(17.00—18.30)
12. 9.	Schůzka	(17.00—18.30)
19. 9.	Schůzka	(17.00—18.30)
21. 9.	Výprava na Vraní skálu	
26. 9.	Schůzka	(17.00—18.30)

A dále?

4. 10.	Čaj o páté	(16.00—19.00)
5. 10.	Výprava se staršími	

Štěně

Mráčky

V září začíná podzim a už je to znát i na počasí. Napadne tě, co všechno by nás mohlo v září potkat? Použij tyhle mráčky a zkus nakreslit, jaké počasí by nás mohlo tento měsíc zastihnout.

A pokud ukážeš hotové obrázky Majdě nebo Týně, možná ti naprší i nějaké body do bodování. . .

Tábor očima malého Vpředu

Na začátku tábora jsme se ocitli na krásné slunné Sicílii. Právě jsme byli na velké slavnosti a měli jsme se seznámit s Fabiem Bassanim, naším mecenášem, ochráncem a kmo-trem jednoho z našich řad Rica... Když tu náhle přiběhla Bassaniho zoufalá manželka se zprávou, že našla Bassaniho mrtvého, zavražděného. Nemohli jsme truchlit dlouho, protože nám nyní na Sicílii hrozilo velké nebezpečí. Ale dostat se přes oceán do Ameriky nebylo vůbec jednoduché. Starší nás museli propašovat do podpalubí lodi v pytlích. Nesměli jsme ani muknout a museli jsme předstírat, že jsme zelenina nebo sardinky.

Po strastiplné cestě se nás v Americe ujal vlivný Ital, Don Antonio Savelli. Zařídil nám pizzerii, ve které jsme pekli pravou sicilskou pizzu. Podnik nám vzkvétal, zvěsti o chuti naší pizzy se rychle roznesly po New Yorku. Pak se ale celá Amerika dostala do velké hospodářské krize. Lidé mnohdy neměli peníze ani na chleba, natož na pizzu. Pizzerii hrozila záhuba. Savelli nám však podal pomocnou ruku. Můžeme v pizzerii tajně prodávat alkohol, ale musí si nás prověřit, takže musíme propašovat jednu láhev alkoholu do tajné skrýše. No, nebylo to nic jednoduchého v době, kdy je alkohol v celé zemi zakázán. My jsme ale Donovu zkoušku zvládli, takže naše pizzerie byla zachráněna.

Klid však netrval dlouho. Donovi někdo ukradl diamanty! Pustili jsme se tedy po stopách zloděje. Postupovali jsme podle nalezených stop, jenže vždy když jsme někam přišli, zloděj i diamanty byli pryč. Nakonec se nám podařilo zjistit, kde se nacházejí. Potichu jsme se proplížili kolem hlídače, který naštěstí usnul, a diamanty byly naše. Tedy ne tak úplně naše, protože jsme je šli vrátit Savellimu. Ten nám za diamanty dal královskou odměnu. Tolik bankovek jsme do té doby neviděli! Co jsme dostali ale zanedlouho zmizelo. Otevřelo kasino a my se nechali zlákat trochou hazardních her a především dobrým jídlem.

Pejsek

Sicilián v New Yorku

Jak že se to vlastně letos celé seběhlo? Po dlouhé době nás k sobě pozval na velkou sicilskou slavnost náš kmotr — Fabio Bassani. Než jsme se s ním ovšem stihli potkat, přiběhla jeho zoufalá manželská se slovy, že ho právě našla mrtvého. Hrůza! Fabio Bassani byl náš ochránce proti okolní mafií a bez něj pro nás Sicílie přestala být bezpečná. Kvůli bedlivě střeženým hranicím jsme museli naplánovat sofistikovaný útěk. Menší jsme propašovali do parníku v pytlích od brambor, zatímco starší se museli s tajným

pašerákem ve vojenské dodávce dostat k hranicím s Francií, překonat nebezpečný most a až odtud přelout do Ameriky. New York. Nový život pro nás pro všechny.

Kde vzít peníze? Jak se uživit? Naštěstí se nás ujal místní mecenáš Antonio Savelli (zlými jazyky nazývaný též Tlustý Tony), který nám dal peníze do začátku. A tak jsme rozjeli vlastní pizzerii s tou nejlepší sicilskou pizzou v celickém New Yorku. Po krachu na burze ovšem začaly kšefty váznout, a tak nám nakonec nezbylo než kývnout na Savelliho návrh a zahrnout do naší nabídky i alkohol, po kterém byla v době prohibice velká poptávka. Dodávku alkoholu bylo potřeba nejprve tajně přepravit od hlídaných hranic s Kanadou a jedna důležitá bedna se u toho ztratila.

Savelli zuřil a než jsme zjistili, že bedna obsahovala diamanty, rozpoutal válku s druhým mafiánským gangem pod vedením Lorenza di Vittoria, kterého vinil z jejího zmizení. Po smrti několika řadových mafiánů a únosu Vittoriovovy dcery Francescy vyšlo najevo, že za zmizením diamantů stál celou dobu Savelliho consiglieri (poradce) Paolo. Snažil se mu totiž ukázat, jakých zvěrstev jsou lidé kvůli nim schopní a přimět ho, aby nadobro skoncoval s jejich pašováním přes Sicílii, kde už kvůli nim umřelo dost nevinných lidí. Včetně Fabia Bassaniho! Za smrtí našeho kmotra stál celou dobu sám Antonio Savelli, kterého jsme měli za dobrodince! To jsme nemohli nechat jen tak. Při závěrečné přestřelce jsme se proto chopili příležitosti a se Savellim to skoncovali. Paolo nám věnoval diamanty a zaručil se za to, že na Sicílii bude od nynějška bezpečno.

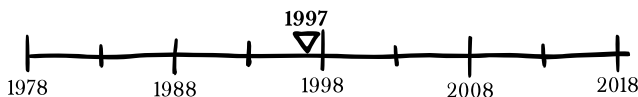
Vraní skála — 1997

retro kronika

V pátek jsme vyrazili z Prahy o něco dříve než starší, protože máme kratší nohy, tak abychom měli trochu náskok. Hned za Zdicemi Pepínovi pejsek olízal čokoládu, na kterou měl strašnou chuť. Cestou jsme si zpívali abychom se trochu zahřáli a přesto, že byl Ivo přesvědčený, že nás doženou cestou, jsme se nikterak nehonili a na naší louce byli dřív. Večer jsme dojedli CDD a povídali si u ohně. Samozřejmě, že Anička hrála na kytaru.

V sobotu jsme si hráli na houbaře a Pepína píchly dvě vosy a on chudák celej otek a tak jsme s ním leželi ve stínu a hráli slovní kopanou. A když trochu spaskl, připojili jsme se k dobývání železničního tunelu. Dobyvatelé vyhráli a jejich radostný křik se nesl celým prosluněným údolím. Sehráli jsme velký ragbyový zápas, mičbí a na houbaře a zcela znavení jsme si udělali polévku. Večer jsme si s Bláňou prošli obrázkový azimuták. Bylo to moc hezký.

V noci byla taková zima, že nám zamrzla voda ve flaškách a ranní vločky jsme sypali ledovou tříští, o to krásnější bylo přes den a vyhlídka z Vraní skály naprosto úžasná.

První pomoc

Volání záchranky

První pomoc je důležitá při zraněních, které ohrožují zdraví, nebo dokonce život. Co to ale vlastně je? Jsou to obecné návody a postupy, jak se chovat, když se někdo zraní.

Dnes si ukážeme, jak postupovat při volání záchranky tak, abychom řekli všechno důležité.

1. Nejdřív vytočte číslo 155, popřípadě 112.
2. Sdělte dispečerovi, kde se nacházíte (adresa, ale třeba i patro, vaše jméno, jméno na zvonku. . .)
3. Co nejpodrobněji popište, co se stalo, jaké má zranění, jestli je zraněný při vědomí a podobně.
4. Pokud jste kdekoliv zavření, zpřístupněte záchrannářům cestu dovnitř.

A hlavně nezavěšujte. To vždy nechte na dispečerovi, nebo zavěste až po příjezdu záchranky.

Hádanky

Pro mladší:

Neustále to mění tvar, ale přesto je to stále kulaté. Co to je?

Pro starší:

Máme před sebou dva stejně plné hrnky. V prvním hrnku je káva a ve druhém hrnku je čaj. Nyní přeneseme lžíci kávy z prvního hrnku do druhého hrnku, směs ve druhém hrnku důkladně promícháme a následně z druhého hrnku přeneseme lžíci směsi zpět do prvního hrnku.

Je více čaje v prvním hrnku nebo kávy ve druhém hrnku?

Odpovědi říkejte Pomerančovi. Za správnou odpověď dostanete pár bodů do bodování.

Vedoucí starších:

Eliška: 728 467 049

Jenda: 799 790 244

Pomeranč: 720 358 010

Samara: 733 210 214

Vedoucí mladších:

Májka: 725 807 853

Sára: 728 739 631

Vydal T. O. Vpřed pro vlastní potřebu.

tovpred.ctrnactka.cz